

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Macečkové a soudců JUDr. Petra Lorenčíka a JUDr. Pavla Severina ve věci žalobce **Ing. Jozefa R.**, bytem xxx, zastoupeného JUDr. Františkem Šáchou, advokátem se sídlem Kunovice, V Grni 1636, proti žalovanému **Re GROUP, a.s.**, se sídlem Ostrava-Poruba, U Soudu 6200/17, IČ: 25394738, zastoupeného Mgr. Thomasem Mumulosem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Preslova 9, **o zaplacení částky 1.509.966,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 31.10.2011, č.j. 37C 291/2006-181,

t a k t o :

I. Usnesení okresního soudu v napadeném výroku o náhradě nákladů řízení **se potvrzuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora označeným usnesením zastavil okresní soud řízení v předmětné věci (výrok I.), rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

Okresní soud řízení zastavil dle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř., neboť dovedl, že žalovaným uvedený nesouhlas se zpětvzetím žaloby, odůvodněný tvrzením, že

žalovaný předmětnou pohledávku zaplatil nedobrovolně pod hrozbou exekuce po podání žaloby, není vážným důvodem dle § 96 odst. 3 o.s.ř.. Výrok o nákladech řízení odůvodnil okresní soud ust. § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. s tím, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného a vzdal se práva na náhradu nákladů řízení, které mu vzniklo.

Proti tomuto usnesení, pouze však proti výroku o náhradě nákladů řízení, podal žalovaný včasné odvolání. Namítal, že okresní soud neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl důkazy navržené žalovaným a směřující k prokázání toho, že závazek žalovaného není dosud splatný, žaloba byla proto podána nedůvodně. Okresní soud nepřihlédl k rozsudku Nejvyššího soudu ČR v odvolání specifikovanému, ukládajícimu nižším soudům zabývat se otázkou povahy plné moci členky představenstva žalovaného Jany B. při uzavření smlouvy o půjčce se žalobcem. Teprve provedením těchto důkazů by mohl být učiněn objektivní závěr o tom, zda předmětná žaloba byla či nebyla podána důvodně. Odvoláním se žalovaný domáhal zrušení napadeného výroku o náhradě nákladů řízení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení bez nařízení odvolacího jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. postupem dle ust. § 212a odst. 6 o.s.ř., tedy pouze z důvodů týkajících se toho, co soud I. stupně řešil v napadeném výroku, vše při zdůraznění toho, že podle výslovného vymezení nesměřovalo odvolání žalovaného proti výroku o zastavení řízení.

Okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení správně popsal průběh řízení o zaplacení peněžité částky před nalézacím, odvolacím a dovolacím soudem a správně z podání doručeného 8.7.2011 zjistil, že žalobce vzal žalobu zpět s odůvodněním, že v době po podání žaloby (dne 14.11.2005) žalovaný požadovanou částku 1.509.966,- Kč žalobci zaplatil spolu s náhradou nákladů řízení, čímž předmět sporu odpadl. Výrok o zastavení řízení odvoláním žalovaného napaden nebyl, je tedy již pravomocný a přezkumu odvolacího soudu nepodléhá, nemůže být tedy v odvolacím řízení řešena ani otázka existence vážných důvodů na straně žalovaného, pro něž se zpětvzetím žaloby případně nesouhlasil.

Uvedený pravomocný výrok je však závazný pro rozhodování o náhradě nákladů řízení, kde okresní soud správně aplikoval ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. Pokud vzal žalobce žalobu zpět z toho důvodu, že po podání žaloby žalovaný požadovanou částku zaplatil, je procesní zavinění na tom, že řízení muselo být zastaveno, nikoli na žalobci, nýbrž na žalovaném, jak správně okresní soud uvádí. Není významné, zda žalovaný měl povinnost k zaplacení peněžité částky uplatňované v tomto řízení žalobou a není významná ani otázka, zda žalobcova pohledávka byla či nebyla splatná. Zavinění na zastavení řízení se posuzuje z hlediska procesního výsledku

sporu, tedy z hlediska vztahu výsledku chování žalovaného k požadavkům žalobce. To, že žalobcův požadavek na peněžité plnění byl po podání žaloby uspokojen, žalovaný v řízení ani nezpochyboval. Jaké důvody žalovaného k zaplacení požadované částky vedly, není za daného stavu řízení a možností odvolacího přezkumu pro rozhodování o náhradě nákladů řízení podstatné.

Dle výše citovaného ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. by tedy právo na náhradu nákladů řízení, jež bylo zastaveno z důvodů procesního zavinění na straně žalovaného, náleželo žalobci, který se tohoto práva výslovně vzdal. Proto je výrok o náhradě nákladů řízení v předmětné věci správný a jako takový byl odvolacím soudem potvrzen.

Právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nebylo přiznáno žádnému z účastníků, neboť žalovaný s odvoláním úspěch neměl a žalobci dle obsahu spisu v odvolacím řízení žádné účelně vynaložené náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Ostravě dne 29.2.2012

Za správnost vyhotovení:
Veronika Boháčová

JUDr. Alena Macečková, v. r.
předsedkyně senátu